

**L'AGRICULTURA
 I LA RAMADERIA,
 EN RISC DE PERDRE'S**

Abel Mariné

**Professor emèrit de nutrició
 i bromatologia. Facultat
 de Farmàcia. Campus
 de l'Alimentació. UB**

Els pagesos i els sants

El novembre de 2014 vaig participar, a la casa de l'Agricultura de Barcelona, en un *World Cafe*, el títol del qual era *Les persones consumidores i la pagesia parlem dels aliments*, organitzat per la Unió de Pagesos, la Coordinadora d'Usuaris de la Sanitat (CUS / Salut, consum i alimentació) i la Unió Cívica de Consumidors i Mestreses de Casa de Catalunya (UNAE). Les converses *World Cafe* tenen per objectiu l'intercanvi d'opinions per compartir coneixements i crear possibilitats d'acció. Productors i consumidors d'aliments, les dues baules més febles de la cadena alimentària, es reuneixen per debatre sobre noves maneres de fer i pensar la nostra alimentació. Un pagès, savi i agut, va dir: al pas que anem cada vegada serem menys, i la nostra societat no s'adona que és més difícil fer un pagès que un sant.

ARRIBAR A SANT no és fàcil però ser pagès tampoc, ja que els mercats actuals i certs criteris "economicistes" els sotmeten a dures proves. El Punt Avui dedica atenció al món del camp. Una mostra és l'edició de l'Agenda del Pagès, aquest any a càrrec de Josep Guix i Anna Roca, amb informació que els "urbanites" no coneixem prou. Només cal veure els problemes actuals dels cítrics a la zona de l'Ebre o l'article "I encara diuen que el peix és car!... i la fruita?", de Santiago Niño i Elisenda Casals, a L'Econòmic de primers de gener, que es pregunta per què es retribueix tan poc els agricultors. Joan Caball, coordinador nacional d'Unió de Pagesos, recordava fa poc en aquest diari que ens proveeixen d'aliments, conserven els recursos naturals, mantenen el paisatge agrari i rural i garanteixen l'ocupació equilibrada del territori, i plantejava la necessitat d'aconseguir el control de la comercialització dels seus productes per evitar abusos de la gran distribució. Una carta de Jesús Domingo, publicada a El Punt Avui el novembre passat, sobre el consum

de l'aigua al món agrícola, és ben il·lustrativa. Molts creuen que a l'agricultura i la ramaderia aquest consum és excessiu. A vegades potser sí, però no sempre, i s'està

reduint. A més, aquesta aigua, en bona part la retrobem a la fruita, la verdura, la llet o la carn.

XAVI RAMIRO

Arribar a sant no és fàcil però ser pagès tampoc, ja que els mercats actuals i certs criteris "economicistes" els sotmeten a dures proves

ELS QUE VULGUIN saber més disposen d'un llibre excel·lent: *Entendre l'agricultura*, de Francesc Reguant, expert en economia agrària. L'autor destaca que Catalunya és una potència en agroalimentació i que totes les formes de producció, a gran i petita escala, hi tenen el seu paper, des de l'ecològica fins als transgènics, sempre amb els deguts controls i ponderació i evitant les especulacions amb productes de primera necessitat.

ALS 'QUADERNS AGRARIS', de la Institució Catalana d'Estudis Agraris (ICEA), del juny de 2012, un article de Lourdes Viladomiu i Jordi Rosell sintetitzava l'evolució de la Política Agrícola Comuna (PAC) de la Unió Europea, que va néixer per assolir l'abastiment europeu i uns preus de garantia per als productors, cosa que no sempre s'ha aconseguit, ja que els ajuts que haurien de ser només per als agricultors "actius", moltes vegades els han rebut els que aquests autors anomenen agricultors "de sofà" (marquesos i duquesses, reis, constructors, banquers i ministres d'agricultura).

NO VOLDRIA EXAGERAR, però no seria bo que s'acomplissin els temors de l'escriptor francès Charles Péguy (1873-1914), catòlic fervent i socialista peculiar, que entenia que la "civilització camperola" estava en risc de morir i que, si això arribava a succeir, seria l'esdeveniment més important de la història des del naixement de Crist.

D'ALTRA BANDA, si la Catalunya independent és queda sola al món, com ens anuncia, entre altres, el ministre García Margallo, necessitarem tots els nostres pagesos per poder menjar.